

הלבנות טמאת אכלין פרק ט

א. השמן או הדבש שנטמאו, ואחר כך קרשו, ואחר כך נמוחו הרי הן ראשון לטמאה לעולם: מפני שהן כמשקין, ואף על פי שקפאו אחר שנטמאו.

ב. הרטב והגריסין והחלב שקרשו הרי הן פאכלין, וצריכין מחשבה; ואם נגע בהן אכל ראשון או משקין, נעשו שניים. היה בהן משקה טופח הרי הן כמשקין, והן תחלה לטמאה.

ג. נטמאו כשהן משקין, וקפאו אחרי כן וקרשו הרי אלו שניים, כמו אכל שנטמא במשקין טמאין. נטמאו כשהן קופאין, ונמוחו ונעשו משקה אם היו כביצה מכון, הרי המשקה טהור. היו יותר מכביצה, המשקה טמא: שכשנמוחה טפה ראשונה, נטמאת בכביצה אכל טמא שנמוחה ממנו; ואותה הטפה, תטמא כל המשקין שנמוחו אחריה.

ד. וכן טמא מת שסחט זיתים וענבים שהכשרו אם היו כביצה מכון, הרי המשקין היוצאין מהן טהורין, ובלבד שלא יגע במקום המשקה: שהמשקה כמפקד באכל, וכאלו הוא גוף אחד.

ה. היו אותן זיתים וענבים יתר מכביצה, הרי המשקין היוצאין מהן טמאין: שפיון שיצאת טפה ראשונה, נטמאת בכביצה; וטמאה כל המשקין. ואם היה הסוחט זב וזבה וכיוצא בהן אפלו סחט גרגר יחידי שלא הכשר ולא נגע במשקה, המשקה טמא: שפיון שיצאת טפה הראשונה, נטמאת במשא הזב שהזב שנשא אכלין או משקין, טמאן כמו שבארנו. וכן זב שחלב את העז, החלב טמא שפיון שיצאת טפה הראשונה, נטמאת במשא הזב.

ו. קדרה שהיתה מלאה כבשין שלחלין ויצא עלה חוץ לקדרה, ונגע אב הטמאה או ראשון בעלה שחוץ לקדרה במקום הנגוב אף על פי שיש בו בעלה כביצה, הוא טמא והכל טהור. חזר לקדרה טמא את המשקין שבה, ונטמאת הקדרה וכל הכבשין. נגע בעלה שחוץ לקדרה, והיה בו משקה אם יש בעלה כביצה, הכל טמא: שהעלה מטמא משקה שעליו; והמשקה מטמא כל משקין שבקדרה, ומטמא הקדרה.

ז. היתה הקדרה מלאה כבשים שלתרומה, ונער אותה טבול יום, וראה משקין על ידו ספק מן הקדרה נתזו, ספק שהקלח נגע בידו הירק פסול, והקדרה טהורה.

ח. טמא שהיה אוכל ענבים מכשרים, ונפל ממנו גרגר יחידי לגת אם היה שלם ולא נשטט ממנו עקצו, הגת טהורה; ואם נטל עקצו והיו הענבים מוכנים בעביט וכיוצא בו לדרך, שהרי רוצה במשקה היוצא מהן נטמאת הגת בטפת משקה שבראש הגרגר במקום העקץ.

ט. נפלו ממנו ענבים, ודרךן במקום מפנה אם היו כביצה מכון, הרי המשקין היוצאין מהן טהורין כמו שבארנו; היו יתר מכביצה, היוצא מהן טמא, שפיון שיצאת טפה הראשונה נטמאת בכביצה, ומטמאה את כל המשקה היוצא אחריה.

יא. גוש שלזיתים טמאין שהיה מקבץ ומחבר, והשליכו לתוך

הַתַּנּוּר וְהַסֵּק אִם הָיָה כְּבִיצָה מְכוּן, הַתַּנּוּר טָהוֹר: שְׂאִין הָאֲכָלִין מִטְּמְאִין כָּלִים, וְהַמְשָׁקָה הַיּוֹצֵא מֵהֶן טָהוֹר כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ. הָיָה הַגּוֹשׁ יָתֵר מִכְּבִיצָה, נִטְמָא הַתַּנּוּר, שְׂכַשְׂעִיצָא טַפָּה אַחַת, נִטְמָא אֶת כְּבִיצָה וְטִמְאָה אֶת הַתַּנּוּר. לְפִיכָךְ אִם הָיוּ זֵיתִים הִטְמְאִין פְּרוּדִין וְאִינָן גּוֹשׁ, וְאֶפְלוּ הֵן סָאָה הַתַּנּוּר טָהוֹר.

יב. עֲצִים שֶׁנִּבְלְעוּ בָּהֶם מִשְׁקִין טְמֵאִין, וְהַסִּיקָן הַתַּנּוּר טָהוֹר, שֶׁהָרִי בָטְלוּ בְּעֲצִים. וְאֶפְלוּ הַיּוֹצֵא הָעֲצִים שִׁיפְלוּ עָלֵיהֶן גִּשְׁמִים וְנִפְלוּ לְרִצּוֹנוֹ, וְהַסִּיקָן הַתַּנּוּר טָהוֹר, וְאִין הַמִּים שֶׁעָלִיָּהֶן מִטְּמְאִין מִן הַמִּשְׁקִין הַבְּלוּעִין בָּהֶם. וְלֹא יִסִּיקֵם אֲלָא בִּידֵים טָהוֹרוֹת: גִּזְרָה שְׁלֹא יִסִּיקֵם הַטְּמָא, וְנִמְצְאוּ הַמִּשְׁקִין שֶׁעָלִיָּהֶן מִטְּמְאִין אֶת הַתַּנּוּר.

יג. שָׂרֵץ שֶׁנִּמְצָא בְּרַחִים שְׁלִזִיתִים, אִין טְמָא אֲלָא מְקוֹם מִגְעוֹ. אִם הָיָה מִשְׁקָה מִהֶלֶךְ, הַכֹּל טְמָא: שְׂפִיּוֹן שֶׁנִּטְמָא מִקְצַת הַמִּשְׁקָה נִטְמָא כָּלוּ, וְהַשְּׂמֵן מִטְמָא אֶת כָּל הַזֵּיתִים.

יד. נִמְצָא עַל גְּבִי הָעֵלִין לְמַעַלָּה מִן הַזֵּיתִים, יִשְׁאָלוּ הַבְּדִדִין: אִם אָמְרוּ לֹא נִגְעָנוּ, נֶאֱמָרֵן. נִמְצָא עַל אִם שְׁלִזִיתִים, נִטְמָא כָּל הַגּוֹשׁ כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ.

טו. נִמְצָא עַל גְּבִי זֵיתִים פְּרוּדִים, וְהוּא נֹוֹגַע בְּכְבִיצָה הַכֹּל טְמָא: שֶׁהָאֵכָל שֶׁהוּא כְּבִיצָה מִטְמָא הַמִּשְׁקָה הַמְּעָרֵב בּוֹ, וְהַמִּשְׁקָה מִטְמָא שְׂאָר הַזֵּיתִים.

טז. הָיוּ פְּרוּדִים עַל גְּבִי פְּרוּדִים, וְהַמִּשְׁקָה מְלֻמָּטָה אָף עַל פִּי שֶׁנִּגַּע בְּכְבִיצָה, אִין טְמָא אֲלָא מְקוֹם מִגְעוֹ. עִם הָאָרֶץ שֶׁהוֹשִׁיט יָדוֹ לָגַת, וְנִגַּע בְּאֲשְׁכוּלוֹת אֲשָׁכוֹל וְכָל סְבִיבוֹתָיו טְמֵאִין; וְכָל הַגַּת כָּלָה טָהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁמִּפְסִיקִין הָאֲשְׁכוּלוֹת שֶׁסְּבִיבוֹת זֶה הָאֲשָׁכוֹל בֵּינוֹ וּבֵין שְׂאָר הַגַּת.

יז. הַגֶּפֶת וְהַזֹּזֵגִין שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּטִהְרָה, וְהָלְכוּ עָלֵיהֶן טְמֵאִין, וְאַחֵר כֵּךְ יֵצְאוּ מֵהֶן מִשְׁקִין הָרִי אֵלּוּ טָהוֹרִין, שֶׁמִּתְחַלָּה נַעֲשׂוּ בְּטִהְרָה. וְאִם נַעֲשׂוּ מִתְחַלָּה בְּטִמְאָה, וְנִמְצְאוּ מֵהֶן מִשְׁקִין הָרִי אֵלּוּ טְמֵאִין.

יח. הַבְּדִדִין שֶׁהָיוּ נִכְנָסִין וְיוֹצְאִין, וּמִשְׁקִין טְמֵאִין בְּתוֹךְ בֵּית הַבַּד אִם יֵשׁ בֵּין מִשְׁקִין לַזֵּיתִים כְּדִי שִׁינָּגְבוּ אֶת רִגְלֵיהֶן בָּאָרֶץ, הָרִי הַזֵּיתִים טָהוֹרִין: שֶׁהַנּוֹגֵעַ בְּמִשְׁקִין טְמֵאִין שְׁלֹא בִּידָיו טָהוֹר, וְאֶפְלוּ לִקְדָּשׁ.

יט. כְּכֹרוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁהָיוּ בָּהֶן גּוֹמּוֹת, וְהָיוּ בְּתוֹךְ הַגּוֹמּוֹת מִשְׁקִין שֶׁלִּקְדָּשׁ, וְנִגַּע הַשָּׂרֵץ בְּאַחַת מֵהֶן, וְנִגַּעָה רֵאשׁוֹנָה בַּשְּׁנִיָּה, וּשְׁנִיָּה בַּשְּׁלִישִׁית, אֶפְלוּ מֵאָה כָּלֵן רֵאשׁוֹן לְטִמְאָה, מִפְּנֵי הַמִּשְׁקָה שֶׁבְּגוֹמּוֹת וַחֲבַת הַקֹּדֶשׁ: הָרִי כָּלֵן כְּמִשְׁקִין שְׂאִין מוֹנִין בָּהֶן.

כ. אֲבָל אִם הָיוּ כְּכֹרוֹת תְּרוּמָה הָרִי הַכֹּפֶר הַשְּׁלִישִׁית בְּלֶבֶד פְּסוּלָה, וּמִשְׁלִישִׁית וְהִלָּאָה טָהוֹר. וְאִם הָיָה מִשְׁקָה טוֹפַח עַל כָּל הַכְּכֹרוֹת, אָף בְּתְרוּמָה הַכֹּל טְמֵאוֹת; וְכָלֵן שְׁנִיּוֹת, חוּץ מִן הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁנִּגַּע בָּהּ הַשָּׂרֵץ, שֶׁהִיא רֵאשׁוֹן.

כא. בְּעֶבּוֹעַ הַנֶּעֱשֶׂה בְּעֶבֶי הַחֲבִית, וְהָרִי הוּא כְּמוֹ כְּלִי אַחֵר בְּצִדָּהּ אִם נִקְּבָה הָאֲבַעְבוּעַ לְאוֹיֵר הַחֲבִית, וְנִקְּבָה נִקְּבָה אַחֵר לְחוּץ זֶה כְּנֶגֶד זֶה, אוֹ שֶׁהָיָה הַנִּקְּבָה הַפְּנִימִי מְלֻמָּטָן וְהַחִיצוֹן מְלֻמָּעָלָן, וְהָיְתָה הַחֲבִית וְהָאֲבַעְבוּעַ מְלֵאִים מִשְׁקִין אִם נִגַּע אֵב הַטְּמָאָה בְּמִשְׁקָה שְׂבָאֲבַעְבוּעַ, נִטְמָאוּ כָּל הַמִּשְׁקִין שֶׁבְּחֲבִית.

כב. הִיָּתָה הַחֲבִית מְקַפֶּת צָמִיד פְּתִיל, וְנִתְּוָה בְּאֹהֶל הַמֵּת נִטְמָאת
מִפְּנֵי הַנֶּקֶב שֶׁבְּאַבְעֻבּוֹעַ זֶה, שֶׁהָרִי הוּא מְפָלֵשׁ לְאוֹיָרָה. וְכֵן אִם
הָיָה הַנֶּקֶב שֶׁבְּאַבְעֻבּוֹעַ שְׂפָפְנִים מְלַמְעֵלָן וְהַחִיצוֹן מְלַמְטָן, הָרִי
זוֹ אֵינָה נִצְלָת בְּצָמִיד פְּתִיל; אֲבָל אִם נָגַע אֵב הַטְּמֵאָה בְּאַבְעֻבּוֹעַ
לֹא נִטְמָאוּ מִשְׁקִין שְׂפָחָבִית, וְהָרִי הֵן כְּמִבְדִּילִין מֵהֶן.